

[Hastrup.]

om lånegrænser og løbetid og kritisk analyserer tanken om de indeksregulerede lån, bør vi efter min mening også undersøge skattepolitikken muligheder for at komme vort obligationsmarked til undsætning. Vi må alle erkende, at en sådan undsætningsaktion er påkrævet, og det mindst smertefulde ville måske være at lempe beskatningen af renteindtægter. Det ville være en almindelig opsparingsfremmende foranstaltning, som altså også ville få gavnlige virkninger for obligationsmarkedet.

Nedsættelsen af lånegrænsen for det sociale byggeri fra 94 pct. til 90 pct. er i nogen grad søgt neutraliseret gennem forslagens bestemmelser om udvidet adgang til at opnå garantier for lån eller tilskud hos kommunerne til finansiering af boligindskud. Kommunerne får fremtidig pligt til at finansiere sådanne indskud for personer med skattepligtig indkomst, så vidt jeg kan skønne på omkring 16.000 kr., og kommer derved på en måde til at erstatte tredjeprioritetsinstitutterne som de yderste långivere. Hvad dette kan komme til at betyde i det samlede billede, må naturligvis nærmere overvejes. Det er klart, at vi må undgå, at den dårligst stillede del af befolkningen kommer i vanskeligheder ved en stramning af finansieringsvilkårene, men jeg mener dog alligevel, det er betænkeligt at tage afgørelsen fra dem, der skal betale, nemlig kommunerne, som jo også har de største forudsætninger for at vurdere de individuelle behov.

Vi har efterhånden fået en række forskellige former for bistand til betaling af husleje. Der er den kommunale finansiering af boligindskuddene, som man altså nu ønsker i en vis udstrækning at gøre til en pligt for kommunerne. Der er de almindelige huslejetilskud, der udbetales efter forskellige skalaer, der er bestemmelser om huslejetilskud til folkepensionister, og der er endelig det såkaldte driftstilskud, m²-tilskuddet, som jeg lige har omtalt. Jeg vil gerne rejse det spørgsmål, om ikke tiden er inde til en koordinering og forenkling af disse tilskudsordninger naturligvis under fastholdelse af de sociale opgaver, det er deres formål at løse.

Det ærede medlem hr. Thestrup var for

nogle år siden inde på den tanke, at man helt burde individualisere huslejetilskuddene, d. v. s. knytte dem til den enkelte boligtager og derefter sætte dem i forhold til, hvor stor en del af indkomsten der individuelt anvendes til betaling af husleje. I den betænkning om familierpolitik, som for nogen tid siden blev afgivet af et udvalg under socialministeriet, er man i mere konkret form inde på nogle tilsvarende betragtninger. Betænkningen nævner eksempler på, hvordan den gældende huslejetilskudsordning fungerer. Det viser sig, at der udbetales huslejetilskud i det ældre byggeri, hvor lejen selv uden tilskud ville være væsentlig lavere end lejen med fradrag af tilskud i det nye byggeri. Dette gælder, uanset at indehaverne af de to lejligheder har samme indkomst. Det hedder i betænkningen — jeg beder om formandens tilladelse til et kort citat —:

„Dette synes ud fra et socialt synspunkt en mindre rationel anvendelse af de midler, der fra det offentlige side stilles til rådighed for huslejetilskud.“

Udvalget rejser derefter det spørgsmål, om der ikke i forbindelse med de kommende boligpolitiske forhandlinger — og det er altså de forhandlinger, som vi er begyndt på i dag — vil være anledning til ændringer i tilskudsordningen, således at man i højere grad lader tilskuddene variere såvel efter indkomsten som efter huslejens størrelse og antallet af børn i husstanden. Ordningen foreslås tilrettelagt sådan, at tilskud kun ydes, når huslejen overstiger en bestemt andel af indkomsten, og sådan, at der af det overskydende beløb ydes en andel som tilskud, varieret efter børnetal og aftrappet efter indkomstens størrelse.

Jeg må sige, at jeg finder dette forslag meget tankevækkende og i høj grad en overvejelse værd, selv om det måske vil være rigtigt at arbejde med en mere glidende skala for tilskudssystemet end den, udvalget har tænkt sig. Lejlighedens areal er vel også en faktor, som man må tage i betragtning. Men jeg tror, at et system efter disse principper vil kunne medføre en mere socialt betonet fordeling af de midler, der er til rådighed for løsningen af denne opgave. Det vil også kunne bidrage til at virkeliggøre ønsket om, at en bolig af